

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 606/2025
15.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др. одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА, ББ, ВВ и ГГ, адвоката Решада Плојовића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Сјеници Кпп 4/25 од 03.02.2025. године и Кв 6/25 од 14.02.2025. године, у седници већа одржаној дана 15.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА, ББ, ВВ и ГГ, адвоката Решада Плојовића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Сјеници Кпп 4/25 од 03.02.2025. године и Кв 6/25 од 14.02.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Сјеници Кпп 4/25 од 03.02.2025. године, у ставу првом, одбијен је, као неоснован, предлог браниоца окривљених АА, ББ, ВВ и ГГ, за укидање притвора одређеног решењем Основног суда у Сјеници Кпп 4/25 од 07.01.2025. године, а у ставу другом, усвојен је предлог ОЈТ у Новом Пазару, Одељење у Сјеници Кт 1/25 од 03.02.2025. године за продужење притвора, па је према окривљенима АА, ББ, ВВ и ГГ, на основу одредбе члана 211. став 1. тачка 2) у вези члана 214. став 2. ЗКП, продужен притвор, за 30 (тридесет) дана и исти по наведеном решењу може трајати најдуже до 05.03.2025. године.

Решењем Основног суда у Сјеници Кв 6/25 од 14.02.2025. године усвојена је жалба браниоца окривљених АА, ББ, ВВ и ГГ изјављена против првостепеног решења, па је исто преиначено тако што се притвор који је према окривљенима продужен за 30 дана, решењем Основног суда у Сјеници Кпп 4/25 од 03.02.2025. године, мења мером забране прилажења, састајања или комуницирања са одређеним лицем, па је забрањено окривљенима прилажење, састајање и комуникација са сведоцима ДД, ЂЂ и ЕЕ и мером забране напуштања стана, па је окривљенима забрањено напуштање стана без одобрења Основног суда у Сјеници, с тим што ће примену наведених мера вршити ПС Сјеница и исте ће трајати док за то постоји потреба и упозорени су окривљени да ће

им, уколико не буду поштовали изречене мере, поново бити одређен притвор ради несметаног вођења поступка. Истим решењем наређено је да се окривљени одмах по пријему решења пусте из притвора.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљених АА, ББ, ВВ и ГГ, адвокат Решад Плојовић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) и 2) ЗКП, повреда кривичног закона из члана 439. ЗКП и повреде одредбе члана 440. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев као основан и делимично или у целини укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање или да иста у целини или делимично преиначи и стави их ван снаге и окривљене одмах пусти на слободу.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљених, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА, ББ, ВВ и ГГ, је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је, да због повреда овог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1) члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим – другостепеним судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Бранилац окривљених као разлог за подношење захтева за заштиту законитости наводи повреду кривичног закона из члана 439. ЗКП, коју у образложењу решења конкретизује наводима којима оспорава постојање кривичних дела за која се окривљени терете, из чега произилази да је захтев у овом делу поднет због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном преко браниоца. Поред овога бранилац као разлог подношења захтева наводи и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) и 2) ЗКП и повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Одредбом члана 439. тачка 1) ЗКП прописано је да наведена повреда кривичног закона постоји ако је кривични закон повређен у питању да ли је дело за које се оптужени гони кривично дело.

Из цитиране одредбе произилази да се наведена повреда закона може остварити само кроз правноснажну пресуду којом се одлучује о постојању кривичног дела и

кривици окривљеног, а не решењем о притвору, које представља процесну одлуку, којом се одлучује о постојању основа сумње да је неко лице извршило кривично дело и испуњености услова за његово задржавање у притвору.

Одредбом члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП прописано је да битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати, осим ако је, с обзиром на друге доказе очигледно да би и без тог доказа била донета иста пресуда.

Из цитиране одредбе произилази да се наведена повреда закона односи на процесну ситуацију када је недозвољен доказ коришћен приликом доношења пресуде односно решења које се изједначава са пресудом.

Сходно наведеном, а како је у конкретном случају, захтев за заштиту законитости, као ванредни правни лек поднет против решења којим се одлучује о мери притвора, које по оцени Врховног суда, не представља правноснажну одлуку, којом могу бити учињене повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) и 439. тачка 1) ЗКП, док у преосталом делу захтева наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреду одредбе члана 440. ЗКП, које према одредби члана 485. став 4. ЗКП, нису дозвољени разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, преко браниоца, то је овај суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА, ББ, ВВ и ГГ, оценио недозвољеним и исти одбацио.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић